

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

22 DÉCEMBRE 1954.

PROPOSITION DE LOI

modifiant les art. 41, 51 et 64 de l'arrêté-loi du 25 février 1947, coordonnant et modifiant les lois sur la pension des mineurs, modifié par la loi du 6 mars 1952 et la loi du 15 mars 1954, sur le régime de retraite des ouvriers mineurs et assimilés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi vise quatre objectifs, à savoir :

1° — L'assimilation de certaines catégories d'ouvriers de la surface aux ouvriers du fond. Il s'agit des ouvriers occupés dans les usines à briquettes ou boulets ainsi que des travailleurs du brai, des triages et lavoirs, qui œuvrent chaque jour dans des conditions pénibles et insalubres.

Ces métiers sont caractérisés par l'emploi de matières nocives qui déterminent chez ces ouvriers des maladies graves.

2° — L'article 41, B. b) de l'arrêté-loi du 25 février 1947 modifié par la loi du 28 mai 1949, dispose que « pour le pensionné qui travaille encore, c'est-à-dire pour celui qui se procure par son travail personnel, quelle que soit la nature de ce travail, des ressources d'un montant brut supérieur à 1.000 francs par mois, la fraction mensuelle du supplément de pension est diminuée du montant des ressources excédant la dite somme de 1.000 francs. »

La modification que nous proposons est de nature à combler deux lacunes, à savoir :

1) augmenter le pouvoir d'achat du pensionné en lui permettant un budget plus en rapport avec l'évolution du coût de la vie ;

2) de donner une interprétation plus juste au terme du

(A)

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

22 DECEMBER 1954.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de artikelen 41, 51 en 64 der besluitwet van 25 Februari 1947 tot samenordering en wijziging van de wetten op de mijnwerkerspensioenen, gewijzigd bij de wet van 6 Maart 1952 et bij de wet van 15 Maart 1954 betreffende het pensioenstelsel voor de mijnwerkers en de er mee gelijkgestellten.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Dit wetsvoorstel streeft vier oogmerken na, te weten :

1° — De gelijkstelling van zekere categorieën bovengrondse arbeiders met de ondergrondse arbeiders. Het betreft de arbeiders in de briketten- en eierkolenfabrieken en de arbeiders bij de teerbereiding, het sorteren en het wassen, die elke dag in moeilijke en ongezonde omstandigheden moeten werken.

Hun bezigheden worden gekenmerkt door het gebruik van schadelijke stoffen, die hen aan ernstige ziekten blootstellen.

2° — In artikel 41, B. b), van de besluitwet van 25 Februari 1947, gewijzigd bij de wet van 28 Mei 1949, wordt het volgende bepaald : « voor de gepensioneerde die nog werkt, d.w.z. die zich door zijn persoonlijke arbeid, ongeacht de aard er van, inkomsten verschaft waarvan het bruto-bedrag 1.000 frank per maand overschrijdt, wordt het maandgedeelte van de pensioenbijslag verlaagd met het inkomstenbedrag dat die som van 1.000 frank te boven gaat ».

De door ons voorgestelde wijziging wil twee leemten aanvullen, namelijk :

1) de koopkracht van de gepensioneerde verhogen, door zijn inkomen beter aan de evolutie van de levensduurte aan te passen ;

2) een juistere interpretatie geven aan de in de huidige

« montant brut » repris dans la législation en cours, en permettant de considérer le montant des ressources, sur la base de la valeur nette, accusée par l'administration des contributions directes pour la fixation de l'impôt sur les revenus professionnels.

De nombreux exemples peuvent être cités à l'appui de ce qui précède et nous en citons quelques-uns afin d'illustrer la thèse que nous défendons.

1) Un pensionné travaille pour un patron. Une cotisation de 8,5 % pour la sécurité sociale est retenue sur son salaire ainsi que la taxe professionnelle.

Nous considérons que ces retenues ne doivent pas être considérées comme des ressources au terme de la législation.

2) Un autre pensionné travaillant pour un patron au salaire brut de 1.000 francs par mois se voit octroyer une prime à la fin de l'année en guise de récompense pour ses services. Nous considérons que cet avantage ne doit pas être comptabilisé dans le montant des ressources de l'intéressé.

3) Dans l'exploitation d'un commerce, le revenu brut seul est considéré comme montant des ressources. Or, il y a des frais qui sont occasionnés par diverses circonstances de l'exploitation du commerce qui devraient normalement être décomptés du prix de vente des marchandises, car sans ces frais le commerce ne pourrait pas s'exercer et de plus ce décompte fixerait à sa plus juste valeur l'état des ressources de l'intéressé.

3° — Faire un sort plus équitable aux jeunes veuves par leur assimilation aux veuves de moins de 60 ans.

Cette disposition se justifie en raison que la veuve du mineur se trouve généralement dans l'impossibilité de se procurer un travail suffisamment lucratif ou du fait que son état physique est déficient par suite des souffrances supportées pendant des années, résultant des pénibles conditions de l'invalidité du mari défunt.

4° — La mise sur un pied d'égalité de tous les invalides bénéficiaires des dispositions de l'arrêté-loi du 25 février 1947, modifiée en son article 64, B, par les lois des 6 mars 1952 et 15 mars 1954, au sujet de l'attribution de la quantité normale de charbon gratuit aux ouvriers devenus invalides et pouvant se prévaloir des dispositions du dit arrêté-loi.

En effet, la loi du 15 mars 1954 modifiant l'arrêté-loi du 25 février 1947, attribue la quantité maximum de charbon, soit 3.400 kg par an aux ouvriers devenus invalides à partir du 1er janvier 1954, mais ne reprend pas ceux qui, en raison de ce qu'ils avaient atteint l'âge légal de la pension de vieillesse, quoiqu'ayant fait usage des dispositions de l'article 68 de l'arrêté-loi susdit modifié par la loi du 6 mars 1952 et de l'arrêté du Régent du 15 octobre 1947 en son article 48, sont devenus des pensionnés de vieillesse dont le nombre d'années de services n'atteint pas trente ans.

Nous proposons donc d'inclure dans l'article 64, B, de l'arrêté-loi du 25 février 1947, les anciens invalides ayant atteint l'âge de 65 ans avant le 1er janvier 1954 et n'ayant pas 30 ans de services.

wetgeving voorkomende term « bruto-bedrag », door het bedrag der inkomsten in aanmerking te nemen op basis van het netto-bedrag vastgesteld door het bestuur der directe belastingen voor de berekening van de inkomstenbelasting.

Wat voorafgaat kan door talrijke voorbeelden gestaafd worden, waarvan we er enkele aanhalen om het door ons verdedigde standpunt kracht bij te zetten :

1) Een gepensioneerde werkt bij een werkgever. Op zijn loon wordt een bijdrage van 8,5 % voor de maatschappelijke zekerheid evenals de bedrijfsbelasting afgehouden.

We zijn van mening, dat deze afhoudingen niet als inkomsten in de zin van de wetgeving moeten beschouwd worden.

2) Een andere gepensioneerde, die voor een werkgever werkt tegen een bruto-loon van 1.000 frank per maand, ontvangt een eindejaarspremie als beloning voor zijn diensten. Wij menen dat dit voordeel niet bij het bedrag van de inkomsten van de betrokkene mag worden gevoegd.

3) Bij de exploitatie van een handel wordt alleen het bruto-bedrag als bedrag der inkomsten aangemerkt. Er zijn echter kosten die voortvloeien uit diverse omstandigheden eigen aan de exploitatie van de handel en die normaal zouden moeten afgetrokken worden van de verkoopprijs der koopwaren, want zonder deze kosten zou geen handel kunnen worden gedreven; bovendien zou door deze aftrek de werkelijke staat van de inkomsten van betrokkene beter weergegeven worden.

3° — Aan de jonge weduwen een billijker lot bezorgen door ze gelijk te stellen met de weduwen beneden 60 jaar.

Deze beschikking is te verantwoorden door het feit, dat de weduwe van de mijnwerker meestal in de onmogelijkheid verkeert een genoegzaam winstgevend werk te vinden; als ook doordat zij lichamelijk verzwakt is door het leed dat zij jarenlang wegens de pijnlijke invaliditeitstoestand van haar echtgenoot heeft moeten vercluren.

4° — De gelijkstelling van alle invaliden die gerechtigd zijn op de bepalingen van de besluitwet van 25 Februari 1947, gewijzigd in haar artikel 64, B, door de wetten van 6 Maart 1952 en 15 Maart 1954 inzake de bedeling van de normale hoeveelheid steenkolen aan de werklieden die invalide geworden zijn en aanspraak kunnen maken op de bepalingen van bedoelde besluitwet.

Bij de wet van 15 Maart 1954 tot wijziging van de besluitwet van 25 Februari 1947, wordt de maximumhoeveelheid steenkolen, zegge 3.400 kg per jaar, toegekend aan de werklieden die invalide geworden zijn sedert 1 Januari 1954, doch daarbij komen niet meer voor diegenen die, daar zij de wettelijke rustouderdom bereikten en hoewel zij gebruik hebben gemaakt van het bepaalde in artikel 68 van voormelde besluitwet, gewijzigd bij de wet van 6 Maart 1952 en van het besluit van de Regent van 15 October 1947, wat zijn artikel 48 betreft, ouderdomsgepensionneerden geworden zijn die minder dan 30 dienstjaren tellen.

Wij stellen derhalve voor in artikel 64, B, van de besluitwet van 25 Februari 1947 de vroegere invaliden op te nemen, die vóór 1 Januari 1954 de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt en geen dertig jaren dienst tellen.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Il est ajouté, *in fine* de l'article 41 de l'arrêté-loi du 25 février 1947, coordonnant et modifiant les lois sur la pension des mineurs, modifié par la loi du 6 mars 1952 et la loi du 15 mars 1954, un paragraphe F, libellé comme suit :

F. — La pension de vieillesse est attribuée à l'âge de 55 ans et sur la base de l'article 41 B pour les ouvriers du fond, aux ouvriers des usines à briquettes ou boulets, travailleurs du brai, des triages et des lavoirs.

Les dispositions de cet article sortent leurs effets au 1er janvier 1955.

Art. 2.

L'article 41 B, b), du même arrêté-loi, est modifié comme suit :

b) Pour le pensionné qui travaille encore, c'est-à-dire pour celui qui se procure par son travail personnel, quelle que soit la nature de ce travail, des ressources d'un montant net supérieur à 1.250 francs par mois, la fraction mensuelle du supplément de pension qui lui est dû en conformité du 3° de l'article 42, est diminuée du montant des ressources excédant la dite somme de 1.250 francs.

La pension à lui attribuer ne peut toutefois être inférieure au douzième du produit du nombre d'années de services admissibles pour la retraite, par 115 francs s'il est marié, ou par 80 francs s'il est célibataire, veuf ou divorcé.

Les dispositions du présent article sortent leurs effets au 1er janvier 1955.

Art. 3.

L'article 51 du même arrêté-loi est remplacé par les dispositions suivantes :

Art. 51. — La pension annuelle de survie est constituée par :

1° Les divers avantages revenant à la veuve en raison des versements effectués par son mari ou ses maris successifs en vertu d'une des lois d'assurance;

2° Une majoration de rente de veuve, dont le montant est fixé au tableau II annexé au présent arrêté-loi;

3° Un supplément pour porter la pension aux taux de :

a) 12.780 francs quand la veuve n'a pas atteint l'âge de 60 ans ;

b) 15.444 francs quand la veuve parvient à l'âge de 60 ans.

Le supplément compris dans la pension visée aux a) et b) ci-dessus est à charge de l'État à concurrence des deux tiers et à charge du Fonds National à concurrence d'un tiers.

Un arrêté royal peut modifier le montant de la majoration prévue au 2°, ainsi que les taux et les pourcentages d'inter-

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

In fine van artikel 41 van de besluitwet van 25 Februari 1947 tot samenvoeging en wijziging van de wetten betreffende het pensioenstelsel voor de mijnwerkers en de er mee gelijkgestelden, gewijzigd door de wet van 6 Maart 1952 en de wet van 15 Maart 1954, wordt een paragraaf F toegevoegd, die luidt als volgt :

F. — Het ouderdomspensioen wordt, op 55-jarige leeftijd en op grond van artikel 41, B, voor de ondergrondse arbeiders, toegekend aan de arbeiders uit de briketten- of eierkolenfabrieken, de arbeiders bij de teerbereiding, het sorteren en het wassen.

De bepalingen van dit artikel hebben uitwerking op 1 Januari 1955.

Art. 2.

Artikel 41 B, b), van dezelfde besluitwet wordt gewijzigd als volgt :

b) voor de gepensioneerde die nog werkt, d.i. voor diegene die zich door zijn persoonlijke arbeid, welke ook de aard van dit werk moge zijn, inkomsten verschaft, waarvan het netto bedrag 1.250 frank per maand te boven gaat, wordt het maandgedeelte van de hem overeenkomstig 3° van artikel 42 verschuldigde pensioenbijslag verminderd met het bedrag der inkomsten dat vermelde som van 1.250 frank te boven gaat.

Het hem toe te kennen pensioen mag echter niet minder bedragen dan één twaalfde van de som van het aantal voor de oppensioenstelling in aanmerking komende jaren dienst vermenigvuldigd met 115 indien hij gehuwd, of met 80 frank indien hij ongehuwd, weduwnaar of uit de echt gescheiden is.

De bepalingen van dit artikel hebben uitwerking op 1 Januari 1955.

Art. 3.

Artikel 51 van dezelfde besluitwet wordt vervangen door wat volgt :

Artikel 51. — Het jaarlijks overlevingspensioen bestaat uit :

1° De verschillende voordelen die aan de weduwe toekomen wegens de door haar echtgenoot of haar achtereen volgende echtgenoten krachtens een van de verzekeringswetten gedane storting;

2° Een weduwenrentetoeslag, waarvan het bedrag in de bij deze besluitwet gevoegde tabel II is bepaald;

3° Een bijslag om het pensioen te verhogen tot :

a) 12.780 frank, wanneer de weduwe geen 60 jaar oud is;

b) 15.444 frank, wanneer de weduwe de leeftijd van 60 jaar bereikt.

De toeslag, die begrepen is in het onder a) en b) hierboven bedoelde pensioen, valt ten laste van de Staat tot beloop van twee derde en ten laste van het Nationaal Fonds tot beloop van één derde.

Bij Koninklijk besluit kunnen het bedrag van de onder 2° bepaalde toeslag, alsmede de bedragen en percentages

vention de l'Etat et du Fonds National fixé au 3° du présent article.

Les dispositions de cet article sortent leurs effets au 1er janvier 1955.

Art. 4.

L'article 64, B, du même arrêté-loi, modifié par la loi du 6 mars 1952 et la loi du 15 mars 1954, est remplacé par la disposition suivante :

B. — Cette fourniture comporte 3.400 kg par an :

1° pour l'ouvrier pensionné pour vieillesse sur la base d'au moins trente ans de services dans les entreprises charbonnières;

2° pour l'ouvrier qui bénéficie d'une pension anticipée, par application de l'article 47 du présent arrêté-loi;

3° pour l'ouvrier pensionné pour invalidité qui peut ou aurait pu prétendre au bénéfice de cette pension par l'effet des seuls services qu'il a accomplis dans les entreprises charbonnières;

4° pour l'ouvrier, ancien pensionné invalide et pensionné de vieillesse avant le 1er janvier 1954, en application de l'article 41, B, du présent arrêté-loi.

5° pour les veuves dont le mari réunissait au moins trente ans de services dans les entreprises charbonnières.

L'ouvrier pensionné pour vieillesse, autre que ceux repris au 4° ci-dessus, qui ne réunit pas trente ans de services dans les entreprises charbonnières, ainsi que la veuve dont le mari ne réunissait pas trente ans de services dans les dites entreprises, bénéficient, sur la base de 3.400 kg par an, d'une quantité de charbon proportionnelle à la durée des services qui leur est reconnue dans les dites entreprises.

Les dispositions faisant l'objet du présent article sortent leurs effets le 1er janvier 1955.

van de onder 3° van dit artikel bepaalde Rijksbijdrage en van het Nationaal Fonds worden gewijzigd.

De bepalingen van dit artikel hebben uitwerking op 1 Januari 1955.

Art. 4.

Artikel 64, B, van dezelfde besluitwet, gewijzigd bij de wet van 6 Maart 1952 en bij de wet van 15 Maart 1954, wordt door volgende bepalingen vervangen :

B. — Deze levering bedraagt 3.400 kg. per jaar :

1° voor de arbeiders, wegens ouderdom gepensionneerd op grond van ten minste dertig jaren dienst in de kolenmijnbedrijven;

2° voor de arbeiders die, bij toepassing van artikel 47 van deze besluitwet, een vervroegd pensioen genieten;

3° voor de wegens invaliditeit gepensionneerde arbeiders die, uitsluitend op grond van hun in de kolenmijnbedrijven gepresteerde diensten, aanspraak kunnen of konden maken op het genot van dit pensioen;

4° voor de arbeiders die vroeger een invaliditeitspensioen ontvingen en die vóór 1 Januari 1954 wegens ouderdom werden gepensionneerd bij toepassing van artikel 41, B, van deze besluitwet;

5° voor de weduwen wier echtgenoot ten minste dertig jaren dienst telde in de kolenmijnbedrijven.

De wegens ouderdom gepensionneerde arbeiders die niet in 4° hierboven begrepen zijn, en die geen dertig jaren dienst tellen in de kolenmijnbedrijven, alsmede de weduwen wier echtgenoot geen dertig jaren dienst in vermelde bedrijven telde, ontvangen, op de grondslag van 3.400 kg. per jaar, een hoeveelheid steenkolen die evenredig is met de hun in voormelde bedrijven toegekende diensttijd.

De in dit artikel vervatte bepalingen treden in werking op 1 Januari 1955.

J. DEDOYARD,
H. DERUELLES,
G. BOHY,
G. HOYAUX,
S. PAQUE.